Dosarul nr. 1r-24/2026 I instanţă
Nr. PIGD 1-25166237-05-1r-10022026 Judecător Oxana Gîscă

Judecătoria *****

D E C I Z I E
În numele Legii

11 mai 2026 **mun.Comrat**

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Comrat
în componenţa:
preşedintele completului, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Hudoba Valeri şi Colev Grigori

judecând fără prezența părților la proces, în ordine de recurs, recursul declarat de inculpatul Șchiopu Nicolae Andrei împotriva sentinței judecătoriei ***** din 29 decembrie 2025, adoptată pe cauza penală în privința lui:

> ***Șchiopu Nicolae Andrei*****,** născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, de naționalitate moldovean, originar din s. Cărbuna, r-nul Ialoveni, domiciliat în *****, r-nul *****, neangajat în câmpul muncii, nesupus militar, căsătorit, un copil minor la întreținere, cu studii medii de incomplete, fără grad de dizabilitate, nu deține titluri speciale, grade de calificare sau distincții de stat, posedă limba de stat, nu se află la evidența medicului psihiatru și/sau narcolog, pe această cauză penală nu s-a aflat în stare de reținere sau arest preventiv, anterior condamnat:
> -prin decizia din 23 septembrie 2009 a Curții de Apel Chișinău (nr. 1a-1037/09), în baza art. 149 alin. (2) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis,

învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (5) din Codul penal al Republicii Moldova.

Cauza penală s-a aflat pentru judecare în prima instanță la judecătoria ***** de la data de 28 noiembrie 2025 până la data de 29 decembrie 2025. (f.d.83, f.d. 106-118)

Judecătoria ***** a pronunțat sentința la data de 29 decembrie 2025. (f.d. 106-118)

Cauza penală a parvenit pentru judecare în ordine de recurs la Curtea de Apel Sud sediul Comrat la data de 10 februarie 2026. (f.d. 134)

Audiind raportul judecătorului pe fondul cauzei, în baza materialelor din dosar și argumentelor scrise prezentate de părți,

A C O N S T A T A T:

<u>În fapt:</u>

Prin sentința Judecătoriei ** din 29 decembrie 2025,*** Șchiopu Nicolae Andrei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) din Codul penal și a fost condamnat, în baza acestei norme legale, cu respectarea prevederilor art. 80^1 din Codul penal, la pedeapsa sub formă amendă în mărime de 2250 (două mii două sute cincizeci) unități convenționale, echivalentul a 112 500 (una sută douăsprezece mii cinci sute) lei.

Potrivit art. 64 alin. (3^1) din Codul penal, se explică condamnatului Șchiopu Nicolae Andrei că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită, dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Mijlocul material de probă: fișierul video „expert-ourx8” înregistrat pe suport tehnic de stocare a informației DVD-R recunoscut în calitate de mijloc material de probă, prin ordonanța din 13.11.2025 (f.d.13), precum și documentele recunoscute prin ordonanța din 09.11.2025 (f.d.9) de păstrat la dosarul penal pe toată perioada de păstrare a dosarului.

S-a încasat de la Șchiopu Nicolae Andrei în beneficiul statului cheltuieli judiciare în sumă de 54,40 lei (cincizeci și patru lei 40 bani).

Pentru a se pronunţa în sensul celor expuse, instanţa de fond a reţinut, că Șchiopu Nicolae Andrei, nedispunând de permis pentru conducerea mijloacelor de transport, ignorând prevederile pct.10 lit. a) din Regulamentul Circulaţiei Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009, potrivit căruia persoana care conduce pe drum un autovehicul trebuie să posede permis de conducere, valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus, la data de 08.11.2025 în jurul orei 20:30 min.. în *****, r-nul *****, conducând mijlocul de transport de model „Volkswagen Golf”, cu nr. de înmatriculare „*****”, a fost stopat de către angajații Inspectoratului de poliţie *****, în persoana angajaților Railean Eugen şi Corcimari Anatolie. În timpul verificării actelor, şoferul Șchiopu Nicolae fiind suspect că conducea mijlocul de transport în stare de ebrietate, angajaţii de poliţie i-au solicitat la faţa locului de a fi supus testării alcoolscopice obligatorii prin intermediul alcooltestului Drager Alcotest 6820.

La solicitarea inspectorului OSST şi AR a IP *****, Corcimari Anatolie de a trece testarea alcoolscopică cu aparatul „Drager 6820”, şoferul Șchiopu Nicolae, contrar prevederilor art. 33 alin. (3) lit. c) din Legea privind siguranţa traficului rutier nr. 131-XVI din 07.06.2007 şi pct.11 lit.j) Capitolul II din Regulamentul

Circulaţiei Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, conform cărora, conducătorul auto este obligat să se supună, la solicitarea poliţistului, procedurii de testare a aerului expirat, de testare antidrog sau, după caz, examenului medical de prelevare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare, Șchiopu Nicolae s-a refuzat de a îndeplini indicaţiile angajaţilor de poliţie în vederea executării şi petrecerii procedurii testării alcoolscopice, cu toate că a fost informat că refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică constituie infracţiune prevăzută de art. 264^1 alin. (3) din Codul penal.

Prin acţiunile sale cet. Şchiopu Nicolae Andrei a comis infracţiunea prevăzută de art. 264^1 alin. (5) din Codul penal, refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei, faptele săvârşite de către o persoană care nu deţine permis
de conducere.

În cadrul ședinței de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Șchiopu Nicolae Andrei, fiind asistat de apărătorul său, avocatul Cojocaru Andrei a declarat personal, prin înscris autentic, că recunoaște faptele indicate în rechizitoriu și încadrarea juridică a acestuia în baza art. 264^1 alin. (5) din Codul penal, probele îi sunt cunoscute, înțelege conținutul lor și nu are obiecții asupra acestora, cerând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece nu solicită administrarea de noi probe.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de judecată, analizând cererea inculpatului, susținută de inculpat personal și de apărătorul său și, ascultând opinia procurorului, care a pledat pentru examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, constatând că din probele administrate în cursul urmăririi penale, care sunt concludente, pertinente și utile, rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite, precum și că sunt suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, prin încheierea protocolară din 17 decembrie 2025 a dispus admiterea cererii inculpatului cu privire la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

La data de 23 ianuarie 2026, inculpatul Șchiopu Nicolae Andrei, nefiind de acord cu sentința pronunțată, a declarat recurs împotriva acesteia, solicitând:

-admiterea recursului;

-modificarea sentinței judecătoriei ***** din 29 decembrie 2025;

-aplicarea unei pedepse mai blânde, sub limita stabilită de instanța de fond, ținând cont de recunoașterea vinovăției, cooperarea deplină și căința sinceră a inculpatului;

-repunerea în termenul de declarare a apelului, motivând că nu posedă cunoștințe juridice și nu a cunoscut termenele legale de atac. (f.d. 125-126)

În motivarea recursului, inculpatul a menționat că nu contestă constatarea vinovăției și încadrarea juridică a faptei, însă consideră pedeapsa aplicată ca fiind prea severă, raportată la circumstanțele reale ale cauzei și la persoana sa.

În acest sens, solicită aplicarea unei pedepse mai blânde, pentru următoarele considerente:

•Recunoașterea integrală a vinovăției

Încă din faza incipientă a procesului penal, inculpatul a recunoscut în totalitate faptele imputate, fără a tergiversa examinarea cauzei, solicitând judecarea acesteia în procedură simplificată, în temeiul art. 364[1] din Codul de procedură penală, fapt ce denotă o atitudine sinceră și responsabilă față de cele comise.

• Colaborarea deplină cu organele de urmărire penală

Inculpatul a colaborat deschis cu organele de poliție și cu procuratura, a oferit declarații veridice și nu a obstrucționat în niciun mod stabilirea adevărului în cauză.

• Căința sinceră și regretul profund

Inculpatul a exprimat un regret profund pentru fapta comisă, conștientizând pericolul social al acesteia și impactul negativ asupra siguranței traficului rutier. Totodată, comportamentul ulterior demonstrează că a tras concluziile necesare și că nu există riscul recidivei.

• Circumstanțe personale și familiale

Inculpatul este căsătorit și are un copil minor la întreținere, neavând venituri stabile, activând neoficial în domeniul construcțiilor. Aplicarea unei amenzi în cuantumul maxim, chiar și redus, afectează în mod disproporționat situația materială a familiei sale.

• Scopul pedepsei poate fi atins și printr-o sancțiune mai blândă

În raport cu persoana sa, cu comportamentul anterior și posterior săvârșirii faptei, precum și cu lipsa circumstanțelor agravante, inculpatul consideră că scopul pedepsei prevăzut de art. 61 din Codul penal poate fi atins prin aplicarea unei pedepse mai blânde, fără a se recurge la cuantumul maxim al amenzii reduse.

La 10 februarie 2026 cauza a parvenit la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat pentru judecarea recursului. (f.d. 134)

Cauza în ordinea de recurs a fost examinată fără participanții la proces, or, potrivit prevederilor art. 447 Cod de procedură penală, *(1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces. (2) Instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei*.

Astfel, la data de 18 februarie 2026, în adresa participanților la proces a fost expediată notificare, prin care s-a acordat părților la proces termen pentru depunerea referinței la cererea de recurs. (f.d. 137)

La 09 martie 2026, procurorul Dumitru Calendari a depus o referință prin care a menționat că Șchiopu Nicolae a declarat recurs, însă nu a indicat niciun temei al recursului prevăzut la alin. (1) art. 444 din Codul de procedură penală, contrar prevederilor art. 445 alin. (2) pct. 4) din Codul de procedură penală.

Șchiopu Nicolae a depus prezentul recurs la data de 23.01.2026, astfel, se constată că acesta a fost depus peste termenul prevăzut, contrar prevederilor art. 439 din Codul de procedură penală.

Potrivit art. 439 alin.(1) CPP - (1) Termenul de recurs împotriva hotărârilor pentru care legea nu prevede calea de atac a apelului este de 15 zile de la data pronunțării hotărârii. (2) Data de la care curge termenul recursului, repunerea în termen, declararea peste termen a recursului şi retragerea recursului se reglementează de prevederile art.402-407, care se aplică în mod corespunzător.

Menționează că, la ședințele anterioare pronunțării, Șchiopu Nicolae a participat și cunoștea data pronunțării sentinței.

La pronunțarea sentinței de către judecătoarea a fost explicată modul şi termenul de atac, pentru care nici nu necesită cunoștințe juridice, or, explicarea acestora a avut loc în mod clar.

Marcant este faptul că părțile interesate în cadrul unui proces, trebuie să urmărească ,,pas cu pas" desfăşurarea procesului, o mențiune sugerată inclusiv de jurisprudenţa Curții Europene. Din sensul normelor de drept citate menționăm că părţile sunt obligate să se intereseze de soarta dosarului care se examinează la cererile acestora pe parcursul întregului proces.

Prin urmare, după cum sugerează şi jurisprudența CEDO, recurentul trebuia să întreprindă toate măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță şi de a contesta în termenul legal hotărârea primei instanțe, fapt însă ignorat de către recurent, ce a generat omiterea termenului prescris la depunerea cererii de recurs (cauza Van Harn versus Germany, nr.7557/15 din 11.09.2007).

Totodată, sentinţa integrală a fost plasată pe portalul instanței de judecată la data de 29.12.2025, şi nici în 15 zile după această condamnatul nu a declarat recurs.

În concluzie celor relatate solicită în temeiul art. 449 alin.(1) pct.1) lit.b) CPP, respingerea cererii privind repunerea recursului în termen, şi recursul declarat de către condamnatul Șchiopu Nicolae împotriva sentinței judecătoriei ***** din 29.12.2025, să fie respins ca depus peste termen. (f.d. 139)

Examinând materialele cauzei și motivele recursului, completul de judecată consideră că recursul urmează a fi respins ca fiind depus peste termen, din următoarele considerente de drept.

Potrivit lit. b) pct. 1) alin. (1) art. 449 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, judecînd recursul, instanţa respinge recursul, menţinînd hotărîrea atacată, dacă recursul este depus peste termen;

În conformitate cu alin. (1) art. 439 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, termenul de recurs împotriva hotărîrilor pentru care legea nu prevede calea de atac a apelului este de 15 zile de la data pronunţării hotărîrii.

Din materialele cauzei rezultă că sentința contestată a fost pronunțată la data de 29 decembrie 2025 și adusă la cunoștință în prezența inculpatului Șchiopu Nicolae și a apărătorului său, Cojocaru Andrei.

În acelaşi context se menționează și prevederile art.231 alin.(2) din Codul de procedură penală, în care se specifică că la calcularea termenelor procedurale se porneşte de la ora, ziua, luna şi anul indicate în actul care a provocat curgerea termenului, afară de cazurile în care legea dispune altfel.

Având în vedere că termenul de declarare a recursului începe să curgă de la data pronunțării sentinței, ultima zi de depunere a recursului a fost 13 ianuarie 2026.

Cu toate acestea, recursul a fost depus de către inculpatul Șchiopu Nicolae abia la data de 23 ianuarie 2026, adică cu depășirea esențială a termenului prevăzut de lege pentru exercitarea căilor de atac.

Potrivit dispozițiilor legislației procesuale, repunerea în termen este posibilă doar în cazul existenței unor motive întemeiate și justificate, confirmate prin probe corespunzătoare.

Recurentul solicită repunerea în termenul de declarare a recursului, motivând prin lipsa cunoștințelor juridice și necunoașterea termenelor legale de atac.

Totuși, aceste argumente nu pot fi considerate de către complet ca fiind întemeiate. Din materialele cauzei rezultă că, la pronunțarea sentinței, inculpatul a fost prezent, la fel ca și apărătorul său, căruia, în temeiul legii, îi revine obligația de a explica drepturile și procedura de atac a hotărârii judecătorești. Inculpatului i-a fost acordată asistență juridică calificată, inclusiv i-au fost explicate drepturile sale procesuale, precum și dreptul la atac și termenele de exercitare a acestuia.

Mai mult, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 29.12.2025, la întrebarea președintelui, judecătorul inculpatul a confirmat că sentința îi este clară (f.d. 105), fapt ce demonstrează că acesta a fost informat cu privire la conținutul și consecințele actului judecătoresc pronunțat. În asemenea împrejurări, invocarea necunoașterii termenelor procedurale nu poate fi considerată un motiv întemeiat pentru omiterea termenului de atac.

Practica judiciară consacră principiul potrivit căruia necunoașterea legii nu exonerează de obligația respectării acesteia și nici nu constituie, în sine, un temei suficient pentru repunerea în termenul procedural omis.

În acest sens, este relevantă practica Curții Europene a Drepturilor Omului.

Astfel, în cauza Pérez de Rada Cavanilles v. Spania, Curtea a statuat că regulile privind termenele procedurale urmăresc asigurarea unei bune administrări a justiției și a securității juridice, iar respectarea acestora reprezintă o condiție esențială pentru exercitarea dreptului de acces la o instanță. De asemenea, în cauza Zubac v. Croația, Curtea a subliniat că aplicarea termenelor procedurale nu contravine în sine art. 6 din Convenție, atâta timp cât nu este excesiv de formalistă și nu afectează accesul efectiv la justiție.

Prin urmare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului reține că participanții la proces trebuie să manifeste diligența necesară în apărarea drepturilor lor, inclusiv prin respectarea termenelor legale de atac. În speță, recurentul nu a prezentat probe care să demonstreze existența unor împrejurări obiective, insurmontabile, care să fi împiedicat depunerea la timp a recursului.

În aceste condiții, argumentele privind necunoașterea legii și a termenelor procedurale au un caracter subiectiv, nu sunt confirmate de materialele cauzei și nu pot fi considerate motive întemeiate pentru depășirea termenului de atac.

În temeiul celor expuse și având în vedere lipsa unor motive întemeiate pentru repunerea în termenul omis, recursul declarat de inculpatul Șchiopu Nicolae urmează a fi respins ca fiind depus cu încălcarea termenului legal de atac.

Având în vedere că recursul a fost depus cu depășirea termenului, examinarea motivelor invocate în recurs nu poate avea loc, întrucât soluția de respingere a recursului pe motivul depunerii acestuia peste termen nu implică verificarea hotărârii atacate în fond, instanța de recurs neputând examina latura de fapt și de drept a hotărârii decât în limitele stabilite de lege pentru judecarea cauzei în recurs.

În susținerea acestei poziții, este relevantă practica Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statul are dreptul de a stabili termene procedurale și condiții de exercitare a căilor de atac, cu condiția ca aceste restricții să nu aducă atingere însăși esenței dreptului de acces la o instanță. Astfel, în cauza „Platak v. Polonia” (Platak v. Poland, nr. 47834/99, hotărârea din 25 martie 2003), Curtea a reținut că „termenele de exercitare a căilor de atac servesc scopului de asigurare a securității juridice și a unei bune administrări a justiției, iar respectarea acestora constituie o cerință legală care nu încalcă art. 6 din Convenție”.

O poziție similară este reflectată și în hotărârea pronunțată în cauza „Peretyaka și Șeremetiev v. Ucraina” (Peretyaka and Sheremetyev v. Ukraine, nr. 17160/06 și nr. 35548/06, hotărârea din 21 decembrie 2010), unde Curtea a subliniat că „restricțiile legate de depășirea termenelor procedurale sunt admisibile dacă reclamantul a avut o posibilitate reală de a-și exercita dreptul de acces la instanță”.

În lumina celor expuse, completul de judecată conchide că recursul declarat de inculpatul Șchiopu Nicolae urmează a fi respins ca fiind depus peste termen, iar sentința Judecătoriei ***** din 29 decembrie 2025 urmează a fi menținută fără

modificări.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile de alin. (1) art. 439 și lit. b) pct. 1) alin. (1) art. 449 din Codul de procedură penală al RM, *Completul de judecată,*

D E C I D E:

Se respinge ca tardiv recursul declarat de către inculpatul Șchiopu Nicolae Andrei**.**

Se menține sentința judecătoriei ***** din 29 decembrie 2025, adoptată pe cauza penală privind învinuirea lui Șchiopu Nicolae Andrei de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) din Codul penal al Republicii Moldova.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecător: Judecător:

MIRONOV Andrei HUDOBA Valeri COLEV Grigori